

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26.03.14.

nr. 1174 podpis. Borusewicz

Warszawa, dnia 26.03 2014 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

DZW-I-070- 6 /12526/14/MPS

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 27.03.14
nr. 1871 podpis. Piuska

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W załączeniu przekazuję, odpowiedź na pismo z dnia 26 lutego 2014 r., znak: BPS/043-49-2148/14, przy którym przekazano oświadczenie Senatora Zdzisława Pupy, w sprawie właściwości organów do udzielania pozwoleń wodnoprawnych związanych z obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w KPRM,
2. Biuro Ministra – w miejscu.

Odpowiedź w sprawie oświadczenia senatora Zdzisława Pupy w sprawie podjęcia działań mających na celu doprecyzowanie przepisów ustawy – Prawo wodne w zakresie właściwości organów do udzielania pozwoleń wodnoprawnych związanych z obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) – dalej „Prawo wodne” funkcje orzecznicze w gospodarowaniu wodami zostały powierzone Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, jako wyspecjalizowanemu centralnemu organowi administracji rządowej. Jak wynika z udzielonych wyjaśnień organ ten nieodmiennie prezentuje stanowisko, że stosownie do przepisu art. 140 ust. 2 pkt 5 Prawa wodnego, marszałek województwa jest organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku, o którym mowa w art. 122 ust. 2 ustawy, czyli na wykonywanie obiektów budowlanych, prac i innych czynności, na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wyłącznie w sytuacji, gdy wydano dwie decyzje zwalniające, tj. z art. 40 ust. 3 i art. 88l ust. 2 Prawa wodnego. Powyższe stanowisko jest zgodne z wykładnią, jaką zawarto w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 25 marca 2010 r. sygn. akt II SA/Gd 733/09.

W przypadku, gdy decyzja zwalniająca z zakazów wykonywania robót na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, została wydana wyłącznie na podstawie przepisu art. 88l ust. 2 Prawa wodnego, (nie ma możliwości aby zwolnienie było wydane wyłącznie na podstawie przepisu art. 40 ust. 3) występuje przypadek, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. c Prawa wodnego. W takiej sytuacji przepisy ustawy dotyczące urządzeń wodnych stosuje się odpowiednio do obiektów budowlanych i robót wykonywanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Potrzeba uzyskania pozwolenia wodnoprawnego uzależniona jest wówczas od tego czy planowane do wykonania roboty, na które uzyskano decyzję zwalniającą na podstawie przepisu art. 88l ust. 2 ustawy, zmieniają warunki przepływu wód powodziowych. W takim przypadku, o ile właściwość marszałka województwa nie wynika z pozostałych przepisów art. 140 ust. 2 Prawa wodnego, a dyrektora rzgw z przepisu art. 140 ust. 2a Prawa wodnego, organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego jest starosta.

Odmienne stanowisko w tym zakresie prezentuje Naczelny Sąd Administracyjny rozstrzygając spory kompetencyjne między starostami a marszałkami województwa. Wydawane przez NSA postanowienia, których jest już kilkanaście, nie zawierają wykładni przepisów kompetencyjnych, określonych w art. 140 Prawa wodnego z odniesieniem do art. 122 ust. 2 Prawa wodnego, a treść ich uzasadnień nie jest jednolita.

O powyższych problemach Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej informował Wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Dyrektora Biura Orzecznictwa, Pana Janusza Stanisława Trzczińskiego w piśmie z dnia 7 listopada 2013 r. Jednakże w odpowiedzi udzielonej pismem z dnia 24 stycznia 2014 r., Wiceprezes NSA Pan Włodzimierz Ryms wskazał, że w stanowiskach NSA zawartych w wydanych postanowieniach nie zachodzi rozbieżność, zatem brak jest podstaw do wystąpienia z wnioskiem o podjęcie uchwały przez skład poszerzony NSA.

W świetle zaistniałej sytuacji, powodującej rozbieżności w interpretacji art. 140 ust. 2 pkt 5 Prawa wodnego, w toku prac nad nowym Prawem wodnym zostaną rozważone kwestie dotyczące właściwości organów administracji publicznej do podejmowania rozstrzygnięć w indywidualnych sprawach administracyjnych, a w szczególności do wydawania pozwoleń wodnoprawnych.

Odnosząc się do przywołanych w oświadczeniu rozstrzygnięć Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej należy zauważyć, że decyzja z dnia 12 sierpnia 2013 r. znak: KZGW/BAPpo-496/6734/2013/mg dotyczyła sytuacji, gdy Marszałek Województwa Podkarpackiego, został wskazany przez NSA właściwym do rozpoznania wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. W wyniku tego rozpoznania Marszałek Województwa Podkarpackiego uznał, że nie ma normy prawnej udzielającej mu kompetencji do wydania przedmiotowego pozwolenia wodnoprawnego,

zatem prowadzone postępowanie umorzył jako bezprzedmiotowe. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego uznał zasadność tego sposobu rozstrzygnięcia sprawy i utrzymał ją w mocy.

Natomiast decyzja Prezesa KZGW z dnia 16 stycznia 2014 r. znak: KZGW/BAPpo757/2013/ms uchylająca decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego wydana została w sytuacji, gdy Marszałek Województwa Podkarpackiego nie został przez NSA wskazany, jako właściwym do rozpoznania wniosku, a mimo to wszczął postępowanie, a następnie uznając się niewłaściwym do załatwienia sprawy umorzył to postępowanie, jako bezprzedmiotowe. W tej sytuacji Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, ze względów formalnych uchylił decyzję Marszałka Podkarpackiego i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. W sytuacji, gdy Marszałek Województwa Podkarpackiego nie został wskazany przez NSA do rozpatrzenia wniosku, uznając się niewłaściwym w sprawie, powinien był niezwłocznie przekazać sprawę organowi właściwemu, stosownie do art. 65 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W mojej ocenie w przypadku gdy marszałek otrzyma od strony wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie obiektów budowlanych oraz robót na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wymagających wyłącznie jednej decyzji zwalniającej, wniosek ten powinien być przez marszałka przesłany do starosty, stosownie do przepisu art. 65 § 1 Kpa. Jeżeli w wyniku rozstrzygnięcia sporu kompetencyjnego NSA wskaże marszałka województwa właściwym do rozpatrzenia sprawy, marszałek jest zobowiązany do rozpatrzenia tego wniosku, i rozstrzygnięcia sprawy w myśl przepisu art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. c Prawa wodnego.

Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski